

Куртијево заузеће севера Косова и Метохије, долазак „Приштине“ пред пријем у пуноправно чланство Савета Европе и изгласавање резолуције о геноциду у Сребреници у Генералној скупштини УН представљају крст, истину и стварни биланс деценијске владавине Александра Вучића. За разлику од њега који је своје претходнике политикантски оптуживао и за оно на шта реално нису имали много утицаја – од погрома 2004. до косовског проглашења независности – ми не кажемо да је Александар Вучић крив што је ова тенденциозна и неправедна резолуција изгласана. Али јесте итекако крив и одговоран за буквално све остале погрешне и промашене сегменте националне и државне политике коју овај режим води од свог доласка на власт.

Током тих дванаест година практично неограничене власти, Вучић је систематски убијао и компромитовао националну идеју, блатио њене искрене протагонисте,

ширио национални дефетизам, промовисао и медијски форсирао контролисане екстремисте и букаче, крчећи пут својој апсолутној власти, култу личности и националној и државној велеиздаји. Заправо, ово последње (издаја и капитулација) било је услов и цена за оно прво – добијање зеленог светла за успоставане апсолутне власти. И зато су у Вашингтону, Бриселу и Берлину годинама „широм“ затварали очи на све Вучићеве недемократске потезе, гажене опозиције и разноврсне изборне махинације.

Косово је најдрастичнији и најочигледнији пример, али нипошто једини. Ту је и Вучићево перфидно саучесништво у притисцима на Републику Српску, предаја у стране руке преосталих полуга економског суверенитета, неодмерено задуживање, усвајање тзв. „родних“ закона итд. Ипак, оно што је Србима и српској државности на КиМ учињено за ових дванаест година, у распону од Бриселског споразума, до Француско-немачког плана и Охридског споразума о имплементацији, неопростиво је и нема пандана у српској политичкој историји. И да зло буде још горе, сви ти, еклатантни случајеви аутоколонијалне и квислиншке политике праћени су трагикомичним бусањем у јуначке груди, примитивним глуматањем и квазинационалним манифестацијама.

Пропустивши прилику да се уједине у снажан патриотски блок, националне странке, лишене спољне подршке и извора финансирања, осудиле су себе на маргинализацију, претварајући се у привеске и оруђа режимске манипулације

Никакви „национални“ сабори, национални стадиони и слетови не могу заменити ни прекрити ☐ жалосну реалност националне издаје и косовске капитулације.

Заморени дугогодишњом борбом са ветрењачама, заплашени режимским прљавим кампањама или уљукани мањим или већим привилегијама, национални интелектуалци (част изузецима) данас углавном ћуте, или се оглашавају само на „глобалне“, по власт бенигне теме, пажљиво избегавајући да директно окриве режим, а поготово Александра Вучића лично.

Пропустивши прилику да се уједине у снажан патриотски блок, националне странке, лишене спољне подршке и извора финансирања, осудиле су себе на маргинализацију, претварајући се у привеске и оруђа режимске манипулације. Утолико мање чуди, али и више растужује чињеница да су управо руководства и лидери националних странака и странчица ПРВИ, у тренутку док су се у редовима „проевропске“ опозиције још премишљали и натезали, полетели у помоћ Александру Вучићу и без икаквих предуслова обећали излазак на поновљене београдске изборе. При чему су за такву одлуку и излазак имали још мање основа од својих колега из проевропског тора јер, за разлику од њих, ове расцепкане националне групације на тим изборима практично немају чему да се надају.

Сматрамо да српске патриоте и искрени родољуби НЕМАЈУ ШТА ДА ТРАЖЕ на предстојећим Вучићевим и Хиловим изборима

Из наведених, а и многих других разлога, сматрамо да српске патриоте и искрени родољуби НЕМАЈУ ШТА ДА ТРАЖЕ на предстојећим Вучићевим и Хиловим изборима, јер би тако, реално, статирајући на њима, само дали легитимитет како тим очигледно проблематичним изборима тако и свим претходним, срамним, кукавичким и капитулантским потезима актуелне власти на челу са Александром Вучићем по питању Косова и Метохије, као и свих других виталних националних тема.

То није „бојкот ради бојкота“, већ тренутно једини расположиви начин да се каже „не“ великој изборној, политичкој и националној превари званој Александар Вучић и Српска напредна странка.

Национални сабори, стадиони и слетови не могу прикрити реалност националне издаје и